

Een persoonlijke kruisbestuiving

*Licht, lucht, ruimte
en verbroedering
tijdens Wijksafari
Slotermeer*

■ THEATERWANDELING

door ESTHER KLEUVER

AMSTERDAM, dinsdag

'Licht, lucht en ruimte volgens het Nieuwe Bouwen'. Met die idealen in het achterhoofd ontwierp stedenbouwkundige Van Eesteren in de jaren vijftig Tuinstad Slotermeer. Het idee erachter was mooi, tot de wijk uiteindelijk flink verpauperde. Wie er niets te zoeken heeft, gaat er inmiddels met een grote boog omheen. Maar wie meegaat op de Wijksafari Slotermeer van Adelheid Roosen maakt kennis met een heel ander, veel vriendelijker gezicht van de wijk.

„Het leven is om te spelen”, schreeuwt theatermaakster en initiatiefneemster Roosen haar 'wijktoeristen' geheel in de traditie van Aldo van Eyck, die veel speelplaatsen en -toestellen in Slotermeer ontwierp, toe vanaf een projectiescherm. En voor je het weet zit je achter op een scooter bij een Marokkaanse jongen. Zo'n jongen waarbij je normaalgesproken waarschijnlijk je tas net iets steviger had vastgehouden als hij langs was komen scheuren. Vervolgens stap je bij buurtbewoners het huis binnen waar je normaalgesproken waarschijnlijk nooit naar binnen zou zijn gegaan. Daar volgt een gastvrije ontvangst met eten, drinken en persoonlijke verhalen.

Roosen weet inmiddels heel goed hoe ze in een buurt moet infiltreren. Geestverwante kunstenaars van Platform Zina laten zich enkele maanden van tevoren adopteren door buurtbewoners en werken op die manier samen aan het vertellen van hun verhaal. Maar dat bezoek aan die buurtbewoners is slechts een onderdeel van de Wijksafari. Kleine groepjes toeschouwers lopen in verschillende routes (er zijn er in totaal vier) langs bijzondere plekken in de wijk en onderweg zijn er theatrale optredens.

De harde realiteit is echter nooit ver weg en dringt soms letterlijk de voorstelling binnen. Zoals het uitgebrande

busje dat langs de weg staat of het groepje hangjongeren dat het nodig vindt om het door Nazmiye Oral midden op straat prachtig gezongen *Er barme dich* te verstoren door zich als achtergrondkoortje in het optreden te mengen. Ook dat is Slotermeer. Oral werd sowieso door de werkelijkheid ingehaald, want haar adoptiebuurtbewoner, de Turkse Sukru Aykan, zit inmiddels wegens mishandeling van zijn vrouw in de gevangenis en heeft een huisverbod opgelegd gekregen. De actrice vertelt zijn verhaal in zijn woonkamer echter zo indringend, dat je zijn aanwezigheid bijna lijfelijk voelt.

De onverwachte buitenconfrontaties zijn een stuk luchtiger. Zo brengt Joy Wielkens (maar je kunt ook Ellen ten Damme, Sara Kroos, Wende Sniijders of Carolien Borgers treffen) gehuld in een boerka een prachtig lied ten gehore, terwijl ze laat zien dat er onder die lappen stof niet per se grijze muisjes schuil gaan. Maar er is ook een gezellig bustochtje met een accordeonist en Amsterdamse meezingers en tegen het eind volgt er een verrassende scooterchoreografie op de *Radetzky Mars* van Strauss.

Wijksafari Slotermeer is communitytheater met een gouden randje, waarbij theater en realiteit voortdurend in elkaar overvloeien. Hardnekkige vooroordelen worden ge-

slecht en een flinke groepsknuffel op Plein '40-'45 en lange tafels vol overheerlijke hapjes zorgen voor verbroedering.

Helaas lukt het niet om dit positieve gevoel lang vast te houden. Wanneer je na afloop door de wijk wandelt op weg naar huis, dringt de werkelijkheid alweer door. Je glimlacht naar de mensen op straat, maar iedereen loopt stuurs vooruitkijkend door, argwanen bij zoveel vriendelijkheid. Er valt dus nog veel te veroveren, maar het maakt deze Wijksafari er niet minder kostbaar door.

Doordat er vier verschillende routes zijn, kan het gebeuren dat u met andere verhalen in aanraking komt. Wijksafari

Slotermeer is te doen t/m 9 juni. Voor meer info: www.podiummozaiek.nl.

★★★★★

• *Wijksafari
Slotermeer:
het leven
is om te
spelen.*

FOTO:
BEN
VAN DUIN